

AdRem

Nummer 2

februari 2017

"Succulenta"

Afdeling "De Achterhoek"

Opgericht september 1975

Verenigingsavonden:

Iedere tweede donderdagavond van de maand in "**Kruidenhof te Malum**" In Eibergen.
Aanvang 20 00 uur.

Contributie:

Lidmaatschap € 15,00 per jaar. Te voldoen op bankrekeningnummer IBAN NL09RABO0356715841 t.n.v. Cactusvereniging "De Achterhoek".

Naast de contributie voor de afdeling, moet er ook nog € 27,00 contributie aan de landelijke vereniging "**Succulenta**" betaald worden.

Redactie:

Henk Viscaal.

Informatie:

Voor informatie over de vereniging kunt u op de hiernaast staande adressen terecht, of op de verenigingsavonden zoals hierboven vermeld staat.

Bestuursleden:

Voorzitter:

H.W. Viscaal,
Brinklaan 31,
7261 JH Ruurlo.
0573 452005

Secretaresse:

A. Heijnen,
Kuipersweg 9,
7107 BC Winterswijk.
0543 564314

Penningmeester:

D. Hoogstraten,
Rozenkamp 8,
7151 VN Eibergen.
0545 472778

Leden:

T. Welman,
Julianastraat 17,
7161 CP Neede.
0545 295813

J. Hardiek,
M. Krusemanstraat 122,
7513 HM Enschede.
053 4301499

AdRem

JAARGANG 37 NO 2 FEBRUARI 2017

WAT ER WEER ALLEMAAL AAN DE HAND WAS

Het begint al weer merkbaar wat langer licht te worden. Duik ik in een heel lang verleden dan werd er bij ons thuis geschemerd. Dat hield in dat het licht (een gaslamp) wat later aangestoken werd. Vaak jammer want dan was dat spannende boek net niet meer te lezen. Dit was de tijd dat je bij de bibliotheek 2 boeken per week mocht lenen. Op woensdagmiddag kon je dan in de bibliotheek terecht en als je dan maar vroeg genoeg was, redde je het net die middag om een boek uit te lezen. Dit begon dan ook bijna op werken te lijken. Misschien heb ik daar dan ook wel die tik van lezen en boeken verzamelen aan over gehouden. Momenteel zijn de werkzaamheden voor de diverse verenigingen vaak zo veel dat het lezen er nog wel eens bij in wil schieten.

Op dit moment onderneem ik een poging om in de naamgeving van het geslacht *Turbinicarpus* enige orde te scheppen. Momenteel ben ik met een vijftal boeken bezig om te kijken wat de verschillen en de overeenkomsten zijn. Geweldig zoals sommige schrijvers hun uiterste best doen om ons te doen geloven dat zij het bij het rechte eind hebben. Dit alles omdat ik in mijn verzameling twee planten met dezelfde naam heb staan, maar ze zien er heel verschillend uit. Ook hebben ze een verschillende vindplaats. Voor sommigen van jullie misschien een missie onmogelijk, voor mij een heerlijke zoekpartij waar de waarheid zeer zeker in het midden ligt. Het leuke is dat men verschillende criteria aanlegt om tot een redelijke indeling te komen van dit toch niet al te grote geslacht.

Wanneer je dan in de synoniemenlijst kijkt welke namen de planten in de loop der tijd al hebben gehad, dan kun je zien dat een gedeelte van dit geslacht in de loop der tijden onder andere geslachten zijn geschaard en ook weer terug gehaald naar het oorspronkelijke geslacht. Ook zijn andere geslachten binnen het geslacht *Turbinicarpus* geplaatst. Een boeiende snuffelarij.

H.V.

PLANT VAN DE MAAND

FEROCACTUS STAINESII

Tijdens diverse reizen door Mexico zijn we regelmatig op de groeiplaatsen van *Ferocactus stainesii* (*pilosus*) geweest. Het is trouwens iedere keer weer een geweldig gezicht wanneer je van die grote majestueuze planten in het landschap ontdekt. Nu ben ik natuurlijk niet al te groot, dus moet ik al snel tegen de planten omhoog kijken. Vaak zie je dat planten die, om welke reden dan ook, omgevallen zijn, diverse uitlopers krijgen op de liggende stam. Het is dan ook verleidelijk om iedere keer weer een zelfportret te maken naast of voor

de plant om het thuisfront een idee te geven van de grootte van de plant. Meestal zie je dat rond de plant weinig vegetatie is. Dit waarschijnlijk omdat de plant zijn gedeelte van het vocht dat er gevallen is opeist en niets voor de overige vegetatie over laat. Heb je geluk dan staat de plant in bloei, wat een geweldig gezicht is. Ook tref je regelmatig planten aan die getooid gaan met een kring van gele bessen rond de schedel. Nog fraaier wordt het wanneer deze bessen aangevreten zijn door mieren die dit smakelijke hapje niet aan zich voorbij laten gaan. De plant begint oorspronkelijk als een bol, om later zuilvormig uit te groeien. Mijn priveplant begint nu een beetje de hoogte in te gaan. Een exemplaar als op de foto zal wel nooit mijn kas sieren. Dit om twee redenen. Ten eerste mijn tijd op deze aarde

is te beperkt en ten tweede, ik beschik ook niet over de ruimte die deze plant nodig heeft. In mijn tijd dat ik nog op de markt stond met cactussen verkocht ik ook stainesies. Dit waren dan altijd bolvormen.

Om de plant nog aantrekkelijker te maken voor de klanten besproeide ik hem met een nevelspuit. De rode kleur van de doorns werd dan nog intenser en de plant stond dan letterlijk en figuurlijk te glimmen op de kraam. Zelf heb ik mijn eigen plant nog nooit in bloei gehad, maar je moet toch nog wat te wensen over houden.

H.V.

FOTOGALERIJ

Ferocactus glaucescens

Ferocactus latispinus

Ferocactus wislizenia

Ferocactus cylindricus

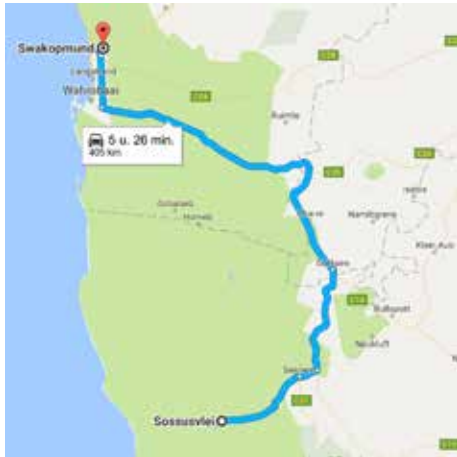
Ferocactus gracilis

Ferocactus herrera

EEN DAGJE MEXICO

30 SEPTEMBER

Het zit er op in de “Sossus Oasis Camp Site”. Ik heb nu wel geleerd dat er voor het Engelse woord room twee betekenissen zijn. Gelukkig beschikken we allebei over een goed gevoel voor humor en konden we over deze misser alleen maar lachen en hebben tevens een onuitwisbare ervaring opgedaan. Toch zal dit waarschijnlijk nooit meer gebeuren. We drinken nog een kop koffie bij de receptie, nemen afscheid en gaan dan op weg. We kijken nog even met een glimlach naar ons nummer 11; de kampeerplek. Het is vroeg, dus nevelachtig.

Met het nog laagstaande zonnetje levert dit fraaie taferelen op. Het zicht is wat minder en vooral wanneer je door een snelle auto ons passeert zorgt het opwarrelende stof voor nog minder zicht. Her en der in het landschap zien we spiesbokken lopen en ook scoren we onze eerste zebra's. We hebben vanochtend bewust niet ontbeten omdat we op onze weg terug naar Swakopmund nog een keer langs Solitaire komen. U weet wel, dat adres van die bakker waar die heerlijke appeltaart gebakken werd. En zeg nu zelf, een ontbijt dat uit lekkere, warme appeltaart bestaat, is toch niet te versmaden. Ook nu weer vogeltjes in overvloed voor Joke en als klap op de vuurpijl weet ze ook nog een hagedis te verschalken die een vlinder gevangen heeft en die nog half uit de bek van het beestje steekt. Wanneer we

na dat overheerlijke ontbijt weer verder rijden zien we aan het landschap dat we nog steeds tussen de uitlopers van de rode duinen zitten. Een mengsel van rode rotsblokken en korrelig zand. Heel apart.

Opeens ga ik abrupt op de rem staan. In het open veld zie ik een euphorbia staan die doet denken aan de *Euphorbia canariensis*. Dus rennen er naar toe. Het blijkt *Euphorbia virosa* te zijn, een van de planten die op mijn verlanglijst staan. Ook nog een soort pelargonium gezien maar die heb ik niet kunnen determineren. Dat is trouwens heel erg moeilijk

wanneer een plant er helemaal verdroogd bij staat. Op diverse plaatsen zien we enorme nesten van weervogels in de bomen hangen. Dit zullen we op vele plaatsen iedere keer weer zien. Wanneer we de Steenbokskeerkring passeren en uiteraard even stoppen om een foto te maken, verbazen we ons er over dat er altijd weer mensen zijn die hun sporen achter moeten laten.

Nog wat namopperend vervolgen we onze weg en komen we regelmatig in stofwolken terecht van medeweggebruikers die waarschijnlijk een kortere vakantie hebben dan wij en meer haast moeten maken. In een landschap als dit ga je toch niet hard rijden want dan mis je wel zo veel leuke en mooie dingen. Plotseling weer en kreet en weg ben ik. In de verte heb ik een Aloe digitoma gezien en ben dan evenals Joke met haar vogeltjes niet meer te houden. Nu wel twee vliegen in een klap want boven op de aloe zit een withalskraai. De omgeving afgezocht op succulenten, doch tevergeefs. Alles is even droog. Voor walvisbaai slaan we af om door een breed duingebied te rijden. De weg is aanmerkelijk beter dan tot nu toe en we zijn een beetje gaar geschud op de hobbelige weg die we gevolgd hebben.

Vlak voordat we bij Swakopmund aankomen ligt er aan beide kanten van de weg een flinke waterplas en van verre zien we al de flamingo's door het water baden. Op haar beurt is Joke nu niet meer te houden en moet er gefotografeerd worden. Er zijn diverse steltloper-tjes, eenden, flamingo's en watervogels die ik nog nooit gezien heb. Wanneer we uitgefotografeerd zijn vervolgen we onze weg want we moeten natuurlijk wel voor de avond zorgen dat we in onze

bed&breakfast aankomen. Het wordt nog een hele klus om bij onze Bed&breakfast te komen want ook Namibië kent het fenomeen wegwerkzaamheden en ook hier is de richting aangeven niet zoals wij die gewend zijn. Met behulp van de TomTom zijn we uiteindelijk toch op de plaats van bestemming aangekomen. Sea Breeze is een toepasselijke naam want we zitten hier op korte afstand van het strand. Dat was trouwens 's avonds aan de temperatuur te merken. Na het inschrijven en een begeleidend praatje gaan we op weg naar het centrum om een vergunning voorde volgende dag te halen om in het park van de welwitschia's te mogen.

Swakopmund is een grote stad met veel gebouwen die nog steeds een rijk koloniaal verleden uitademen. Wanneer we de vergunning hebben lopen we nog een tijdje langs het strand.

Die avond gaan we lopend naar een pizza-restaurant een stukje verder op. Joke had hier al eens bij een vorig bezoek gegeten. Weer in de B&B maak ik eerst nog mijn foto's af en wil dan gaan internetten, maar de wifi reikt niet tot onze kamer.

H.V.

PUZZEL

1	2	3		4	5	6	7	8		9	10	11	12	13
14			15		16					17				
		18		19		20				21		22		
23	24		25		26			27		28		29	30	
31		32		33			34			35	36			
	37		38			39		40	41				42	
43		44			45		46		47			48		
49	50		51	52		53		54					55	
56		57			58		59			60				61
62				63		64				65		66		
	67		68		69			70		71		72	73	
74		75		76		77	78		79		80			
81	82		83		84			85		86			87	
88		89					90		91			92		
93				94				95			96			

HORIZONTAAL

1 Stuk stof, 4 iets brengen, 14 toeganke-
lijk, 16 levenloos, 17 boom, 18 kinder-
speelgoed, 20 roofvogel, 22 ten name,
23 landbouwwerktuig, 25 rekening, 27
verbinding, 29 achtting, 31 drinkgerei,
33 ondernemingsraad, 34 lidwoord, 35
schilder, 37 sarren, 40 Europeaan, 42
persoonlijk voornaamwoord, 44 num-
mer, 45 serviesgoed, 47 struik, 49 wa-
terstand, 51 verbruikt, 53 wrijven, 56
onbehouden persoon, 59 @, 60 zuiver
gewicht, 62 graafwerktuig, 63 achter-
klap, 66 voorzetsel, 67 plaaggeest, 69
boksterm, 70 via, 72 groet, 75 mode-

VERTICAAL

1 Voortbewegen, 2 waterpeil, 3 hoofd-
deksel, 5 ten bedrage van, 6 lekkernij,
7 onderwijsinstituut, 8 de adel, 9 oude
lengtemaat, 10 tocht, 11 ontvangen, 12
Nederduits, 13 besef, 15 kloosterlinge,
19 scheikundige term, 21 rondhout, 24
opening, 26 tocht, 28 braden, 30 ver-
tragingsmiddel, 32 schrijfgerei, 36 stuk
maken, 36 praten, 38 verbrandings-
product, 39 bedrijf in het Noorden,
41 obenbare basis school, 43 traag, 46
zoom, 48 soort stof, 50 bleekjes, 52 via,
54 speelgoed, 55 deel van de bijbel,
57 deel van een wiel, 58 haarkrul, 61

gek, 77 muzieknoot, 79 telefoneren, 81 oude lengtemaat, 83 vrucht, 86 water in Friesland, 87 soort bevruchting, 88 bedehuis, 90 namaaksel, 93 bevel, 94 vochtig, 95 vogel, 96 deel van een huis

doorgang, 64 woonplaats, 65 stremsel, 68 groot ongeluk, 71 stuk chocolade, 73 deel van een schip, 74 vinnige klap, 76 telwoord, 78 lidwoord, 80 ongevuld, 82 Europeaan, 84 groente, 85 waterdoorlatend, 89 familielid, 91 familielid, 92 rondhout

Onder de inzenders van de goede oplossing van de puzzel wordt een plantje verloot.

Het melkvioltje

TWEE HOBBY'S GEMAKKELIJK TE COMBINEREN

Wij gaan gewoon weer verder met onze eigen inheemse planten. Er zij er nog zo veel.

Als eerste deze keer het penningkruid (*Lysimachia nummularia*) uit de sleutelbloem familie (*Primulaceae*). Deze kruipende vaste plant heeft gele bloemen van mei tot in augustus. De plant komt plaatselijk algemeen voor in bossen, langs sloten, in brongebieden en langs beken. De plant is groenblijvend. De plant werd vroeger gebruikt voor het behandelen van wonden. De oude Hollandse arts Boerhaave (1668-1738) beval het gebruik van penningkruid aan bij scheurbuik en bloedingen. De naam nummularia komt van het Latijn nummulus wat kleine munt betekent en Lysimachia is waarschijnlijk afkomstig van lisimachos, een groot veldheer onder Alexander de Grote. Andere namen zijn gele kattenstaart, adderkruid, en penningblad. De plant wordt ook aangepoot in tuinen nabij vijvers in het natte gedeelte.

De tweede is de wouw (*Reseda luteola*) uit de reseda familie (*Resedaceae*) Een 1 jarige plant (soms 2 jarig) die in Nederland algemeen voorkomt langs wegen en dijken vooral op zandgrond. De plant kan 80cm hoog worden en heeft licht gele bloemen van mei tot in oktober. De van oorsprong afkomstig uit het Middellandse zeegebied is een verplant en daarom al in Middeleeuwen verspreid door Europa. De plant bevat de kleurstof luteoline en apigenine en dan vooral in de toppen en in de zaden. Om de verf te winnen werd de wouw eerst in water gekookt samen met oude urine om het uit-trekken van de verfstoffen te bevorderen. Voor het verven van textiel werd zemelen en aluin gebruikt. Reseda komt van het latijn resedo wat helend en kalmerend naar veronderstelde geneeskunige kracht. Luteola betekend , kleine gele plant.

De derde is het melkvioltje (*Viola persicifolia*) uit de violenfamilie (*Violaceae*). Een zeldzame plant in Nederland, vooral in de duinen van de Waddeneilanden en in nabijheid van Schoorl. De licht blauwe bloemen verschijnen in juli en augustus en de plant blijft laag maximaal 20 cm. De plant maakt veel uitlopers. De plant heeft twee ondersoorten het heide melkvioltje (alleen in Nederland voorkomend) en het veenmelkvioltje. De naam *Viola* komt van het Griekse ion wat welriekend betekent en de naam *persicifolia* betekent bladeren lijkend op een perzik.

Jur

STEENGOED

VARENS VOOR DE TUIN

Varens, soms loop je er aan voorbij zonder daar aandacht aan te schenken. Je vindt het normaal dat in de bossen van ons continent varens staan. Pas in botanische tuinen waar je met andere ogen naar planten kijkt komt het besef dat de varen wel een heel aparte plantengroep is. Andere planten brengen bloemen en vruchten voort, maar bij varens zul je die nimmer aantreffen. In de warme vochtige kassen van botanische tuinen krijg je dat besef. Vooral de boomvarens in (sub)tropische gebieden geven je een gevoel dat je in lang vervlogen tijden bent. Deze hoge varens (*Cyatheaceae*) die wel een hoogte van 20 meter kunnen bereiken met aan de top een kroon van reusachtige bladen van 4 meter lang geven een oerwoud gevoel. Varens zijn al heel lang op de aardbol aanwezig, denk maar aan de fossiele afdrukken in stenen en komen over de hele wereld voor zowel in gematigde als in tropische streken. De habitat van varens is meestal een schaduwrijke en vochtige standplaats, dus meestal in een bosrijke omgeving en meestal op lichtzure, veenachtige of humusrijke grond. Maar er zijn ook varens die zon en kalk verdragen en een droge standplaats voor lief nemen bijvoorbeeld op stenen muurtjes. De hertshoornvaren, een epifytische varen groeit op ander planten.

Van boven naar beneden:

Athyrium nipponicum

Blechnum spicant vruchtbaar blad

Blechnum spicant steriel blad

Voor de tuinvaren geldt, hoe vochtiger de grond en de lucht hoe meer zon de varen kan verdragen. Het jonge blad van de varen is opgerold en heeft de vorm van een bisschopsstaf dat zich prachtig uitrolt vanuit een wortelstok. Sommige tuinvarens hebben twee soorten bladen zoals bij *Blechnum* vandaar ook de naam dubbelloofvaren. *Blechnum* heeft bladen die sporen dragen (vruchtbaar) en bladen zonder sporen (onvruchtbaar). De andere soorten hebben geen onderscheid tussen vruchtbare of onvruchtbare bladen. Wel kan een helft van het blad sporen dragen en de andere helft niet. De sporen zitten in hoopjes meestal op de onderzijde van de vruchtbare bladen, vaak zijn ze verschillend van vorm en is de ligging per soort verschillend. Dit is dan ook een van de determinatiekenmerken en kan de familie waartoe de varen behoort een naam geven, bijvoorbeeld bij de Niervarenfamilie. De sporen zorgen voor de vermenigvuldiging, maar bij veel tuinvarens is het mogelijk deze te vermeerderen door scheuren. De volgende keer verder met de varens in mijn tuin.

Trudy

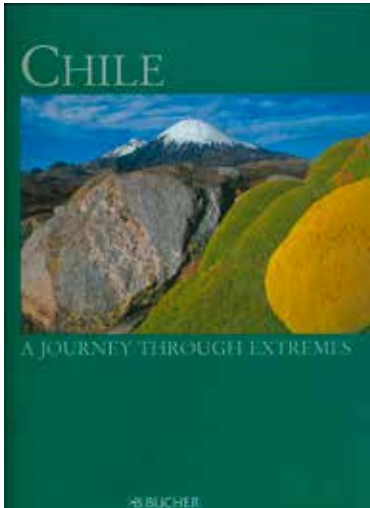
Van boven naar beneden:

Dryopteris erythrosora
Polystichum setiferum 'Mad. Pattii'
Gigantische hertshoornvaren

MET EEN BOEKJE IN EEN HOEKJE

Omdat het in de bedoeling ligt dat Joke en ik dit jaar naar Chili gaan heb ik dit boek uit de kast gepakt. Het is altijd goed om zo ongeveer te weten wat je allemaal te wachten staat. In de eerste plaats een boek dat rijkelijk geïllustreerd is met foto's van een zeer hoog gehalte. Na enkele geweldige foto's beginnen we met een kaartje van Chili. We zien dan dat het als een lang lint tegen Zuid-Amerika is aangeplakt. Gemiddeld zo'n 60 km van de oceaan tot aan de Andes. De meeste foto's in het boek bieden dan altijd weer uitzicht op die Andes. Om een indruk te krijgen van de lengte van het land te krijgen, wordt een vergelijking gemaakt met Noorwegen dat bij hetzelfde aantal kilometers tot in de Sahara zou rijken.

Met wat algemene opmerkingen wordt de geschiedenis in woord en beeld behandeld. We beginnen dan in Santiago, de hoofdstad. Met de reizen die ik al gemaakt heb zijn dit de minst aantrekkelijke plaatsen omdat er weinig aan plantenleven te beleven valt. Wel weer veel wetenswaardigheden. En je krijgt een indruk in het leven van alledag daar. We gaan dan via vismarkten en wijnboeren naar de nationale parken. Hier wordt het voor mij natuurlijk interessant. Zeker omdat ik bij een vorige reis al een aantal van die parken bezocht heb. Vanuit een stuk mijnbouw een aantal verlaten plaatsen, b.v. Humbertown, een ghosttown.

Aangezien er nogal veel vulkanisme is wordt ons ook even een blik gegund bij de geysers.

In de Valle de la Luna was ik met mijn reis ook al. Dit geweldige maanlandschap zal zeker ook deze keer bezocht gaan worden. We zien de prachtige vissersdorpjes. Eigenlijk een verzameling houten barakken die dicht aan de kust staan en op palen gebouwd zijn. Het ene gebouwtje nog kleuriger dan het andere. Een schoonheidscommissie hier zou er slapeloze nachten van hebben terwijl dit schitterend oogt en totaal niet storend is. Het boek besluit met een aantal tips en wetenswaardigheden waar de tourist zijn voordeel mee kan doen. Leuk detail hierbij is dat reizen hier absoluut veilig is; geen berovingen beleefde mensen geen bedreigende taxichauffeurs en geen zaken die uit je hotelkamer gestolen worden. Deze ervaringen had ik trouwens al van mijn vorige reis al opgedaan.

H.V.

ONDER ONS GEZEGD

Verslag van de bijeenkomst op donderdag 12 januari 2017.

Er zijn nieuwjaarswensen van de fam Abbing en Succulenta binnengekomen.

Ondanks de slechte weersvoorspellingen waren de meeste mensen aanwezig op deze eerste bijeenkomst in het nieuwe jaar.

Henk Viscaal houdt een lezing over Namibië waar hij met Joke Stomps in oktober naar toe is geweest. Ik vond het leuk om Joke, een vroegere klasgenoot, weer te zien.

Ze zijn geland in Windhoek, de hoofdstad van Namibië. Via via naar Estosha, het National Park. Landschappen met schitterende kleuren, het is net kunst. Dierenfoto's, zo mooi, je kunt er zo een kalender van maken. Joke was in dit gebied al eens geweest, dus wist verschillende mooie plekjes. Bij de "waterholes" zie je de meeste wilde dieren. Een geweldige fotoreportage.

Mimi heeft per 1 januari bedankt als lid, ze kan het zitten in de auto en op onze avonden niet meer volhouden, dan gaat haar knie op slot. Tot de volgende keer,

Annie.

Cyathea cooperi Australische boomvaren

AGENDA

Uitnodiging voor de bijeenkomst op donderdag 9 maart 2017 in de “Kruidenhof te Mallum” in Eibergen.

Aanvang 8 uur.

Agenda:

Opening. Mededelingen. Ingekomen stukken.

Lezing Ludwig Bercht.

Pauze en verloting.

Vervolg lezing.

Rondvraag.

Sluiting.

Met vriendelijke groeten en tot ziens,

Het bestuur.

1. Agenda 9 februari jaarvergadering:
2. Opening. Mededelingen. Ingekomen stukken.
3. Jaar- en financieel verslag.
4. Kascontrole.
5. Bestuursverkiezing. Aftredend en herkiesbaar Henk Viscaal en Annie Heijnen.
6. Pauze.
7. Foto's Piet Hoogers over Bali.
8. Rondvraag en sluiting.

Jaarprogramma 2017

14 Januari	Henk Viscaal lezing Namibie 2016.
9 Februari	Jaarvergadering + Piet Hoogers.
9 Maart	Lezing Ludwig Bercht.
13 April	Lezing Jan Lubbers over Midden-Amerika.
6/7 Mei	Lenteweekend.
11 Mei	Praktijkavond.
27 Mei	Cactusreisje.
8 Juni	Tuinbezoek Johan van Dijk.
14 Juli	Tuinbezoek Henk Viscaal.
Augustus	Vakantie.
7 September	Gert Ubink lezing.
12 Oktober	Ruilavond.
9 November	Geert Borgonje over zijn eigen tuin.
14 December	Praat / Spel ? Fotoavond.

OPEN DAG

ZATERDAG 3 JUNI 2017

Mijnsherenweg 20
1433 AS Kudelstaart

Tel. 0297 326880
Fax. 0297 343089

Inhoud

Plant van de maand	20
Fotogalerij	21
Een dagje Mexico	22
Puzzel	26
Twee hobby's gemakkelijk te combineren	28
Steengoed	30
Met een boekje in een hoekje	32
Onder ons gezegd	33
Agenda	34